

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobkyně: **P. H.**

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
pracoviště Hradec Králové
Slezská 839, 502 00 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 8. 7. 2019, č. j. RN-745 404 3388-46091- KRM,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná vydala dne 8. 7. 2019 rozhodnutí o námitkách, kterým tyto zamítla a potvrdila tak správnost rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 17. 5. 2019, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“). Žalovaná v rozhodnutí ze dne 17. 5. 2019 odkázala na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové ze dne 6. 5. 2019, kterým nebyla žalobkyně shledána invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 %.

2. V průběhu námitkového řízení pak žalovaná nově posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že rozhodující zdravotní příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je onemocnění pohybového ústrojí, odpovídající zařazení do kap. XIII, oddíl C, pol. 2b) vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), podle níž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 %. Rozhodující zdravotní postižení – ulnární epikondylitida levého humeru, stav po ablaci exostózy ulnárního epikondylu a uvolnění úponů flexorů vlevo v září 2017, s následnou léčbou, odpovídá uvedené položce, v níž byly zhodnoceny všechny zdravotní potíže žalobkyně. Nebyly tak naplněny podmínky ustanovení § 38 ZDP, kdy pro existenci invalidity I. stupně se předpokládá pokles pracovní schopnosti nejméně ve výši 35 %, žalobkyně proto nebyla shledána invalidní.

II. Žalobní argumentace

3. Žalobkyně v žalobě uvedla, že o invalidní důchod žádala již v r. 2018 po dlouhé rekonvalescenci, mnoha rehabilitacích a roční pracovní neschopnosti, na doporučení svého praktického lékaře. Nebyla úspěšná, následovaly další rehabilitace a cvičení, zdravotní stav se ale nezlepšil. Po opětovných rehabilitacích a hospitalizaci požádala znovu. Je přesvědčena, že žalovaná nevzala v úvahu všechny skutečnosti, popsané v lékařských zprávách. Bylo jí doporučeno, ať ukončí neschopnost a nechá se zaměstnat, aby měla alespoň něco, a to v době, kdy měla podstoupit revizní operaci.
4. Ve zprávách je zaznamenán stav po operaci v září 2017, bez komplikací, nicméně operace zřejmě proběhla bez komplikací, ale zdravotní stav žalobkyně se nijak nezlepšil, naopak se zhoršil, po dvou letech bude loket reoperován, žalobkyně je dva roky v pracovní neschopnosti, není schopna jakékoliv manuální práce – toto plyne z poslední lékařské zprávy Chirurgie ruky z Vysokého nad Jizerou. Je zjištěna progresse stavu na pravé ruce, která je dominantní.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud při jednání dne 7. 9. 2020 provedl důkaz posudkem věcně a místně příslušné (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění) Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové (dále jen „PK“). Z jeho obsahu plyne, že u žalobkyně se jedná o ulnární epikondylitidu levé pažní kosti, léčenou od 3/2017, stav po ablaci exostózy ulnárního epikondylu levé kosti pažní a uvolnění flexorů v 9/2017, operace bez komplikací, opakovaně rehabilitace bez efektu, stav po revizním zákroku. Dále v anamnéze stav po opakované operaci hlasivek – snesení uzlíků v r. 1999 a 2016, vertebrogenní algický syndrom dle anamnézy, bez kompresivního kořenového syndromu, stav po artroskopii levého kolenního kloubu (úraz v 1/2017), artroskopie pravého kolenního kloubu v r. 2013, přítomna je dále eufunkční struma, bez terapie.
6. V posudku PK zhodnotila odborné nálezy chirurgické, Ústavu chirurgie a plastické chirurgie z Vysokého nad Jizerou, rehabilitační a praktického lékaře – vše z průběhu r. 2018 – 2019 a ledna 2020. Při jednání PK byla žalobkyně přešetřena přítomným odborníkem obou ortopedie MUDr. M. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo označeno onemocnění vnitřního epikondylu levé kosti pažní, odpovídající kapitole XIII, oddíl C, pol. 2b) vyhlášky č. 359/2009 Sb., kde určena míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 %. PK uvedla, že tuto procentní míru

poklesu pracovní schopnosti volí s ohledem na charakter a průběh základního onemocnění, s přihlédnutím k ostatním objektivně doloženým zdravotním obtížím žalobkyně, pracující v dělnických profesích.

7. Posudková komise hodnotila zdravotní potíže žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí a uvedla, že se jednalo o postižení jednostranné, nedominantní končetiny. Pro práci v dělnických profesích a přetrvávající obtíže, spíše ale subjektivního charakteru, hodnotí tyto potíže jako závažnější poruchu funkce horní končetiny, nejedná se však o funkčně významné dlouhodobé postižení, v oblasti dominantní končetiny se první obtíže objevily v 2/2019. Ostatní zdravotní problémy jsou méně závažné. Dle posudku v případě žalobkyně nejsou naplněny podmínky pro existenci invalidity, neboť nejsou objektivní důvody pro určení vyššího stupně míry poklesu pracovní schopnosti.
8. Při jednání soudu pak žalobkyně vypověděla, že je již třetím rokem v pracovní neschopnosti, nemá již žádný příjem a situace není dobrá. V uplynulém roce prodělala reoperaci levého lokte a v červnu letošního roku podstoupila operaci ruky pravé. Její ošetřující lékař MUDr. H. považuje výkon fyzické práce za nemožný, toto doplňuje lékařskou zprávou ze dne 12. 7. 2020. Navrhla proto zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.
9. Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že posudek PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 14. 2. 2020 je objektivní, úplný a hodnotí zdravotní stav žalobkyně a její dochovanou pracovní schopnost na základě veškeré zdravotní dokumentace, která byla k dispozici v době posuzování. Soud po projednání a přezkoumání věci konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí žalované neshledal.
10. V ustanovení § 39 ZDP je v odst. 1 uvedeno, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V odst. 2 se pak uvádí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

V odst. 3 je uvedeno, že pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Odst. 4 tohoto ustanovení pak upravuje určování poklesu pracovní schopnosti, při němž se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,

- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Další odstavce tohoto ustanovení pak upravují to, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí, za stabilizovaný zdravotní stav se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Pojištěnec je pak adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopnosti a dovednosti, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

11. Krajský soud připomíná, že vzhledem k ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s. – při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu – mohl posoudit správnost a zákonnost posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobkyně k červenci 2019. V uvedeném období se jednalo o jednostranné postižení horní končetiny, které je v kap. XIII, oddíl C, pol. 2b) charakterizováno jako jednostranné postižení se závažnější poruchou funkce končetiny, zejména dominantní, když tato položka je nejzávažnějším stupněm posouzení pro epikondylitidu jedné horní končetiny. Zde z rozmezí 15 – 25 % hodnotila PK závažnost postižení ve výši 20 % a toto odůvodnila charakterem a průběhem základního onemocnění, přihlédla i k ostatním objektivně doloženým zdravotním obtížím žalobkyně. Na uvedeném postupu posudkové komise soud neshledal žádné závažnější pochybení, a to zejména s ohledem na znění podkladových zpráv. Výsledné posouzení, kdy žalobkyně nebyla shledána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí, pak koresponduje i s posouzením jejího zdravotního stavu v průběhu námitkového řízení. Protože žalobkyně nezískala alespoň 35 % míry poklesu pracovní schopnosti, jak objasněna platná právní úprava v bodě 10, závěr o tom, že k datu vydání rozhodnutí nebyla invalidní, považuje soud za správný a souladný se zákonem. Žalobkyni nic nebrání, aby s ohledem na další změny zdravotního stavu, které nastaly po červenci 2019, podala novou žádost o invalidní důchod, kde posudkové orgány již mohou zhodnotit i promítnutí dalších zdravotních obtíží do výsledného posudku.
12. Vzhledem k výše popsaným skutečnostem soud po přezkoumání a projednání věci zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s.ř.s.), když z průběhu provedeného soudního řízení dospěl k závěru o nenaplnění podmínek invalidity žalobkyně do doby vydání soudem přezkoumávaného rozhodnutí žalované.

IV. Náhrada nákladů řízení

13. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když náhradu nákladů řízení přiznává dle tohoto ustanovení účastníkovi, který byl ve věci úspěšný. Tím byla v daném případě žalovaná, která žádné náklady řízení neúčtovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 7. září 2020

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně